

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010083
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3220010083.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Jozefa Janíka, v trestnej veci obžalovaného G. H., nar. XX. N. XXXX v H., trvale bytom obec S. D., okres C., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. októbra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 07. apríla 2022 pod sp. zn. 0T/15/2020 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku s a v napadnutom rozsudku z r u š u j ú výroky o peňažnom treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. poriadku s a obžalovanému G. H., nar. XX. N. XXXX v H., okres C., toho času na slobode

u k l a d á

podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (slovom: šesť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s a obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 0T/15/2020 zo dňa 07. apríla 2022 bol obžalovaný G. H., nar. XX. N. XXXX uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 15.04.2020 o 15.09 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. FORD TRANSIT, ev. číslo H ktorého majiteľkou je J. Q., po ceste III/1770 v smere jazdy od obce Uhrovec na obec Horné Naštice, pričom pred rodinným domom číslo XX v Horných Našticiach bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ, následne podrobený dychovej skúške a to dňa 15.04.2020 o 15:09 hod. s výsledkom 0,91 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej skúške v čase o 15:29 hod. dňa 15.04.2020 s výsledkom 0,89 mg/l alkoholu v dychu.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Tr. zákona, § 37 písmeno m) Tr. zákona, aplikáciou § 38 odsek 2,

odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere -1.500,- (slovom: tisícpäťsto) Eur. Zároveň mu bol podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Tr. zákona, § 37 písmeno m) Tr. zákona, aplikáciou § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 (tri) roky.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný i prokurátor podali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie pričom obžalovaný v priebehu odvolacieho konania do konania verejného zasadnutia vzal svoje odvolanie v celom rozsahu späť. Prokurátor v neprospech obžalovaného podal odvolanie čo do výroku o uloženom peňažnom treste.

Prokurátor podané odvolanie písomne odôvodnil doslovne nasledovne:

„Okresný súd Bánovce nad Bebravou trestným rozkazom č.k. OT/15/2020-34 zo dňa 17.04.2020 uznal obvineného G. H. vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 38 písm. m), § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 3 roky. Proti predmetnému trestnému rozkazu podal obvinený odpor priamo na výsluchu obvineného konaného dňa 17.04.2020.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. apríla 2022 súd uznal obžalovaného G. H. vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 38 písm. m), § 38 ods. 2, 3, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona za použitia § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 1500 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona súd uložil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 38 písm. m), § 38 ods. 2, 3, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedol, že je držiteľom vodičského preukazu od osemnástich rokov, precestoval pol Európy bez dopravných nehôd, bez priestupkov. To, čo sa stalo v roku 2020 bola jeho zásadná chyba, ktorú doteraz ľutuje, lebo prišiel o zamestnanie. Obžalovaný uviedol, že v najbližšej dobe ide podpísať pracovnú zmluvu, pričom po sviatkoch by mal ísť pracovať do Nemecka, stavať solárne panely. Momentálne nemá žiaden príjem. V súčasnosti mu finančne pomáha priateľka. V minulosti pracoval vo Švédsku, Nórsku, mal niečo zarobené, predtým robil v Čechách. Momentálne pomáha priateľke na záhrade, prerába dom. Momentálne nemá finančné prostriedky, ale predpokladá, že z pracovnej činnosti bude mať príjem. Základná sadzba je tam 12,-€/1hod., obžalovaný uviedol, že tam ide pracovať na dobu šiestich týždňov. Bude pracovať približne 10 hodín denne po dobu 6-tich týždňov, soboty aj nedele. Nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ani motorového vozidla. Nemá zdravotné obmedzenia, čo sa týka pracovnej činnosti. Má cukrovku, ale táto mu pri práci neprekáža. Je rozvedený, má jedného pnoletého syna, vyživovaciu povinnosť nemá žiadnu. Súhlasil by aj s uložením trestu povinnej práce. Jeho družka má starobný dôchodok vo výške 380,- € až 400,- € mesačne, z tohto dôchodku žijú obaja, žijú v rodinnom dome, obžalovaný sa stará o drevo. Aj tu na Slovensku pracoval, bol na brigáde, ale má takú skúsenosť, že po vykonanej práci nastal problém s vyplatením peňazí. Alkoholické nápoje požíva tak, že občas si dá pivo, raz za dva dni. Teraz abstinoval od soboty. Tvrdý alkohol pije minimálne, občas si kúpi "ťapku", keď mu to dovoľia financie. Necíti sa byť závislý na užívaní alkoholických nápojov. Obžalovaný chodí pomáhať s prácou aj susedovi i kamarátovi, občas čosi popijú.

Podľa § 57 ods. 1 Tr. zákona pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť.

Súd odôvodnil uloženie peňažného trestu ako trestu alternatívneho tým, že takýto trest je primeraný so zreteľom na charakter spáchanej trestnej činnosti, spôsobu spáchania skutku (obžalovaný po požití alkoholických nápojov šoféroval osobné motorové vozidlo, v čase jeho zastavenia a kontroly príslušníkmi policajného zboru bola obžalovanému zistená hodnota 0,91 mg/l alkoholu v dychu), dobe spáchania

skutku (tohto skutku sa obžalovaný dopustil pred dvoma rokmi), spôsobenému následku (obžalovaný síce pod vplyvom alkoholických nápojov ovládal osobné motorové vozidlo, čím porušil záujem chránený Trestným zákonom, ku škode na zdraví, či majetku osôb však nedošlo, prezentovanému motívu konania (obžalovaný uviedol, že chcel urobiť radosť svojej priateľke a dovieť jej palice do rajčín z neďalekej obce), vzhľadom na pomer a charakter príťažujúcich a poľahčujúcich okolností (2:1), formu zavinenia obžalovaného (zavinenie vo forme úmyslu ako najzávažnejšej formy zavinenia), ako i vzhľadom na okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a a možnosti jeho nápravy, má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nevyhnutný, pričom primeraným trestom je podľa názoru súdu so zohľadnením všetkých vyššie uvedených skutočností trest peňažný.

So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti možno považovať uloženie alternatívneho trestu za primerané, avšak uloženie peňažného trestu je v prípade obžalovaného G. H. v rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že momentálne nemá finančné prostriedky, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ani motorového vozidla. V súčasnosti mu finančne pomáha priateľka. Jeho družka má starobný dôchodok vo výške 380,-€ až 400,-€ mesačne, z tohto dôchodku žijú obaja. Tiež priznal aj finančné problémy z minulosti, keď na Slovensku pracoval, bol na brigáde, ale má takú skúsenosť, že po vykonanej práci nastal problém s vyplatením peňazí. Súdu síce uviedol, že v najbližšej dobe ide podpísať pracovnú zmluvu, pričom po sviatkoch by mal ísť pracovať do Nemecka, stavať solárne panely, pričom z tejto práce by mal mať príjem 12,-€/ hod., ide tam pracovať na dobu šiestich týždňov. Bude pracovať približne 10 hodín denne po dobu 6-tich týždňov, soboty aj nedele. Ide však len o hypotetické a ničím nepodložené tvrdenie obžalovaného, keďže súdu nepredložil žiadnu pracovnú zmluvu alebo akýkoľvek iný doklad preukazujúci, že skutočne ide pracovať do Nemecka a bude mať taký príjem, ako uviedol na hlavnom pojednávaní.

Je potrebné uviesť, že zákonnou podmienkou na uloženie peňažného trestu je schopnosť obžalovaného tento trest aj zaplatiť a už v čase ukladania tohto druhu trestu musí mať súd za preukázané schopnosť obžalovaného trest zaplatiť. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní deklaroval nemajetnosť a uviedol, že v podstate ho živí družka zo starobného dôchodku vo výške 380 € až 400 €, z ktorého žijú obaja, súd nemal žiadnym dôkazným prostriedkom preukázanú schopnosť obžalovaného peňažný trest zaplatiť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní výslovne deklaroval svoju nemajetnosť a neuviedol ani, že by mal nejaké úspory, z ktorých by bol schopný peňažný trest zaplatiť.

Navrhujem preto, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil výrok o uložení peňažného trestu obžalovanému G. H., keďže tento trest je neprimeraný a jeho uloženie je v rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 Tr. zákona. Súčasne navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 38 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Výrok o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky považujem za zákonný a primeraný. Odvolanie obžalovaného proti výroku o treste zákazu činnosti navrhujem podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doslovne nasledovne:

„ Odvolaním podaným proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT/15/2020-148 zo dňa 7.4.2022, ktorým mi bol uložený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1.500,- € a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky, sa prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou domáha zrušenia tohto rozsudku čo do výrokov súvisiacich s uložením peňažného trestu a súčasne navrhuje, aby mi odvolací súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym

stupňom stráženia. Výrok o uložení trestu zákazu činnosti pokladá prokurátorka za zákonný, a preto moje odvolanie proti nemu navrhuje zamietnuť ako nedôvodné. Svoje odvolanie odôvodňuje najmä tou skutočnosťou, že som bez príjmu, živi ma družka zo starobného dôchodku a uložený peňažný trest by som preto nebol schopný zaplatiť.

Odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou nepokladám za dôvodné. Som si pochopiteľne vedomý, že trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. som sa dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia za iný trestný čin, a preto neprichádza do úvahy, aby mi bol opätovne uložený trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu. Vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä skutočnosť, že som sa trestnej činnosti dopustil krátko pred uplynutím skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/30/2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., na to, že som dňa 15.4.2020 viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu iba na krátkom úseku bez toho, aby som niekoho ohrozil, či spôsobil akúkoľvek škodu, ako aj vzhľadom na to, že som jeho spáchanie priznal a oľutoval a prevahu poľahčujúcich okolností, nie je však podľa môjho názoru potrebné vplyvať na moju prevýchovu nepodmieneným trestom odňatia slobody, ale je dôvod uvažovať iba o výchovnom treste, či už o treste peňažnom alebo o treste povinnej práce. Napriek skutočnostiam, ktoré konštatovala prokurátorka v podanom odvolaní, prehlasujem, že peňažný trest vo výške v akej mi ho uložil prvostupňový súd, som schopný uhradiť ihneď po tom ako rozsudok o jeho uložení nadobudne právoplatnosť.

K odvolaniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou si ešte dovoľujem podotknúť, že či už by odvolací súd vyhovel jej odvolaniu smerujúcemu do výroku o uložení peňažného trestu, alebo môjmu odvolaniu smerujúcemu do uloženia trestu zákazu činnosti, musel by zrušiť celý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa, nie iba výrok vzťahujúci sa iba k jednému z popri sebe uložených trestov a následne sám o celom výroku o treste rozhodnúť.

S prihliadnutím na aj mnou podané odvolanie preto navrhujem rozhodnúť tak, ako som to navrhol v odvolacom petite mnou dňa 21.4.2022 podaného odvolania a zároveň navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.“

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. poriadok“) a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora, ako osoby oprávnenej na podanie odvolania v neprospech obžalovaného, včas i na správnom mieste, je dôvodné.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k napadnutému výroku o treste odvolaním prokurátora uvádza, pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára

z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z princípu, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu v akom prokurátor napadol svojim odvolaním rozsudok okresného súdu, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa dôsledne neriadil zásadami pre ukladanie trestov páchatel'om trestných činov.

Okresný súd správne ustálil existenciu a priznanie poľahčujúcich okolností obžalovanému podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, keď obžalovaný sa k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu priznal a zároveň uveriteľne vyhlásil, že svoje konanie úprimne ľutuje a na hlavnom pojednávaní bolo okresným súdom právoplatne prijaté jeho vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona, čo už ustálenou súdnou praxou je možné uznať ako poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Správne okresný súd ustálil aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v prípade obžalovaného vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť jeho nápravy trest odňatia slobody nepovažoval za nevyhnutné uložiť a uložil peňažný trest, potom ide o nesprávnu úvahu i rozhodnutie o takomto (alternatívnom) druhu trestu.

Okresný súd pochybil, keď nechal bez náležitého preskúmania a následne nesprávneho použitia § 56 Tr. zákona, nakoľko na možnosť použitia tohto alternatívneho trestu neboli splnené podmienky. Z § 57 odsek 1 Tr. zákona jednoznačne vyplýva, že pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest neuloží, ak je zjavné, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť.

Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že momentálne nemá finančné prostriedky, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ani motorového vozidla. V súčasnosti mu finančne pomáha priateľka. Jeho družka má starobný dôchodok vo výške -380,- Eur až -400,-Eur mesačne, z tohto dôchodku žijú obaja. Z uvedeného je jednoznačné, že v žiadnom prípade neprichádzalo do úvahy ukladanie peňažného trestu, nakoľko obžalovaný by ho nemal ako zaplatiť.

Z uvedeného dôvodu krajský súd musel preto z podnetu dôvodne podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného napraviť pochybenie okresného súdu a zmeniť u obžalovaného trest, ktorý bude zákonný a spravodlivý. Obžalovaný sa dopustil prejednávaneho úmyselného trestného činu v

skúšobnej podmiennečného odsúdenia za inú trestnú činnosť a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/30/2016, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Tr. zákona v spojení s § 138 písmeno b) Tr. zákona, za ktorý trestný čin bol obžalovanému uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov, so skúšobnou dobou na 18 mesiacov, ktorá skúšobná doba obžalovanému uplynula dňa 22.07.2020. S prihliadnutím na ustanovenie § 49 odsek 2 Tr. zákona je zrejmé, že súd za takýchto okolností by mal obžalovanému uložiť obligatórne iba nepodmiennečný trest odňatia slobody. S prihliadnutím na celkový postoj obžalovaného ako aj na jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest v hornej polovici trestnej sadzby podľa § 289 odseku 1 Tr. zákona (trestná sadzba 0 až 8 mesiacov, po znížení hornej hranice o 1/3 pri prevažujúcich poľahčujúcich okolnostiach podľa § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona) a teda krajský súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Čo sa týka zaradenia obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody, tak krajský súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keď v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o okresným súdom uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu, ktorý nebol podaným odvolaním prokurátora napadnutý, tento okresný súd obžalovanému, ako ďalší trest ukladal správne a v správnej výmere, zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu majú na zreteli rovnováhu medzi individuálnou a generálnou prevenciou tohto trestu, v neposlednom rade aj zohľadňujúc stav opitosti obžalovaného, ktorý bol v čase spáchania skutku v strednej opitosti, keď mu bolo namerané v dychu takmer dva promile alkoholu v krvi.

Krajský súd pripomína, že pokiaľ ide o výrok o vine, tento nebol odvolaním prokurátora napadnutý a vo vzťahu k nemu by neprichádzala do úvahy prieskumná povinnosť, a to ani z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku (zásadné porušenie práva na obhajobu, ktoré nebolo zistené odvolacím súdom), keďže obžalovaný urobil vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré okresný súd, po splnení všetkých procesných podmienok aj právoplatne, na hlavnom pojednávaní prijal a čo bolo správne okresným súdom zohľadnené aj priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 odsek 4 Tr. poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon n e p r i p ú š ť a žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.